

Sundhedspersonale står i kø

Af

Birte Holm Sørensen, Læge, Formand for Kvindelige Lægers Forening

Kirsten Havemann, Lægekonsulent i Patientforeningen,

Niels Jørgen Langkilde, mag.art, fhv. MF. Landsformand for Patientforeningen,

Udenlandsk sundhedspersonale står i kø for at hjælpe danske patienter, men venter alt for længe på grund af manglende koordination af autorisationsprocessen, manglende hjælp til danskundervisning og mangel på evalueringsstillinger.

JyskeVestkysten og Fyens Stiftstidende har sat fokus på de problemer, udenlandsk sundhedspersonale løber ind i for at få lov til at arbejde i Danmark, og det skal de have en stor tak for. Vi vil gerne gennem denne kronik bidrage til at hjælpe de politikere, som i øjeblikket færdiggør lovændringer for at lette autorisationsprocessen.

Den private sektor har indarbejdede metoder til at byde nye medarbejdere fra udlandet velkommen, finde bolig, skole/børnehave og job til ægtefælle og få dem indplaceret der, hvor der er brug for dem – og hvor de gerne vil bo og arbejde. Også den kulturelle integration er sat i system.

I modsætning hertil, så er det ikke helt så systematisk for sundhedspersonale, som kommer fra lande udenfor EU/EØS. Den forestående lovændring gør visse dele af processen lettere, men der resterer fortsat problemer i forhold til denne gruppe. Det vidner de mange frustrerede læger og sygeplejersker om – samt de, der giver op og rejser til et andet land med mere fleksible ordninger.

Der mangler en koordinerende enhed til at hjælpe nyt sundhedspersonale, både med det praktiske ved ankomsten og til at vejlede i løbet af godkendelsesprocessen. Første trin for læger fra lande udenfor EU/EØS er at lære dansk. Et fællesregionalt uddannelsesforløb ville være en stor hjælp. Det danske sprog kan være svært at lære, men der er fine eksempler på at sundhedspersonale efter 4-5 timers daglig sprogundervisning i 4-5 måneder på små hold kommer til at tale et næsten perfekt dansk. Der findes kurser og materialer til denne undervisning. Lad det komme ud i hele landet. Man kunne også overveje at stille krav om et bestået dansk kursus inden ankomst, online eller ved at bruge de danske lektorer i udlandet, hvor de findes.

For sygeplejersker er sprogkravet ændret, så det ikke er et krav i forbindelse med autorisation, men er lagt ud til de enkelte afdelinger, at sikre, at en udenlandsk sygeplejerske har tilstrækkelige danskundskaber. De kunne med fordel have gavn af en sådan centralt organiseret sprogundervisning.

Læger fra ikke-EU/EØS-lande skal efter bestået danskprøve og diverse faglige prøver igennem to evalueringsansættelser på hver 6 måneder. Pengene til disse ansættelser skal findes på de enkelte afdelinger, hvorfor det er svært af få sådanne stillinger etableret. Og der findes ikke en central portal, som viser hvilke stillinger er til rådighed. Afdelinger bliver overrendt med ansøgere – og hvilken afdelingen vil ikke foretrække en dansksproget læge eller sygeplejerske frem for en nybegynder i dansk sprog og kultur? Disse stillinger bør være ekstra-stillinger betalt af staten; så kan regionerne hjælpe med at anvise stillingerne.

Udkantsdanmark har behov for faste praktiserende læger. Det kunne afhjælpes ved at godkende praktik i en almen praksis som den anden evalueringsansættelse. Mange ville givetvis få lyst til at slå sig ned der, hvor husene er billigere, byerne overskuelige, og de personlige relationer tættere.

Det **bør** være en statslig opgave at finansiere indføring i dansk sprog og kultur, samt tilstrækkelige evalueringsstillinger til læger og sygeplejersker. Man får færdiguddannet personale, hvis uddannelsesudgifter er betalt af andre lande. De i den sammenligning minimale omkostninger til undervisning i sprog, kultur samt indføring i arbejdet **bør** betales centralt; det praktiske kan så styres af regionerne

En anden uforståelig regel, som bør ændres, er at ægtepar ikke må arbejde i samme region, der her opfattes som én virksomhed. Den ene tvinges derfor til øget transport. Hvorfor kan regler for danskere ikke bruges her? Specielt regioner med stor mangel på sundhedspersonale vil have fordel af, at et par slår sig ned der.

Der er mangel på sundhedspersonale i rigtig mange lande. Behandler vi nye medarbejdere godt, så bliver de. Behandler vi med kulde og ligegyldighed, søger de hurtigt andre græsgange. Vi skal i den grad øve os i god integration. Det er til alles bedste. Patienterne og deres pårørende håber på, at ventelisterne kommer ned; medarbejderne håber på ekstra kollegaer, og Finansministeren kan sammen med skatteborgerne glæde sig over besparelserne og den forbedrede økonomi, som disse tiltag vil medføre.

Mag. art. Niels Jørgen Langkilde, fhv. MF,
Landsformand,
Patientforeningen,
Hegelsvej 28,
Ordrup,
2920 Charlottenlund

Tlf. +45 20 96 70 00

www.patientforeningen.dk

CVR.nr.: 30011538

For et frit læge- og sygehusvalg